

Institutforum den 22. september 2015 kl. 10-12
D118 + 2113-252

Godkendt
Referat

Deltagere: Claus Holm, Hanne Knudsen, Jørn Bjerre, Charlotte Mathiassen, Ida Juul, Steen Nepper Larsen, Asger Sørensen, Jeanette Magne Jensen, Tomas Højgaard (afbud), Helle Plauborg (afbud), Sofie Ørsted Sauzet, Lea Rose Kvist (afbud), Bjarke Lindsø Andersen, Asger Emborg, Pernille Ussing-Nielsen, Lise Wendelboe.

Desuden: Eva Viala, Mette Mejlvang, Lise Skanting (referent).

Dato: 29. september 2015

1. Valg af mødeleder

Asger Emborg blev valgt som mødeleder.

Side 1/6

2. Godkendelse af dagsorden

Dagsordenen blev godkendt.

3. Orientering og drøftelse af Strategi i DPU 2015-2010 (bilag)

Claus Holm indledte med at gøre opmærksom på to forhold: For det første at Institutforum drøftede strategiens 1. del om forskning og uddannelse på mødet den 23. marts. Strategiudkastet foreligger nu i sin helhed med 2. del, der også omfatter vidensudveksling og talentudvikling. Drøftelserne omhandler derfor primært strategiens 2. del, men det er selvfølgelig muligt at drøfte, hvordan strategien hænger sammen på tværs af 1. og 2. del.

For det andet gjorde Claus Holm opmærksom på, at strategien har været drøftet i Institutledelsen, LSAU, Forskningsudvalget, og den blev i august 2015 præsenteret for Fakultetsledelsen, der dog løbende har været orienteret om instituttets arbejde i forbindelse med andre drøftelser. Fakultetsledelsens modtagelse af udkastet til strategi var positiv, interessant og konstruktiv. Positiv i form af anerkendelse af, at instituttets fora og medarbejdere har gjort et stort og godt arbejde med strategien. Interessant fordi Fakultetsledelsen som en slags udenforstående førstegangslæsere ser noget andet, end instituttet gør. Og konstruktiv fordi deres kommentarer dels ikke betyder, at meget skal laves om og dels, at det gjorde dokumentet bedre. Konkret så Fakultetsledelsen for eksempel gerne, samarbejdet med CUDI henholdsvis ACA inddraget i strategien, og de læste, med rette, spørgsmålet om, at der skal flere universitetsbachelorere ind, som økonomisk begrundet fremfor fagligt begrundet. Men hovedkonklusionen er, at strategien nu kan færdiggøres og DPU agere og omsætte den i konkrete handlinger.

Steen Nepper Larsen spurgte til begrundelsen for at identificere 5-10 satsnings- og programområder og 2-3 organisationsformer. Det internationale nævnes ofte, men det nationale skal også styrkes. Det er fint, at de studerende er nævnt men ikke, at målrettethed er det første, der adresseres. Endelig foreslog han, at der i første afsnit på s. 2 til føjes *næsten* i sætningen: på ethvert tidspunkt i livet.

Asger Sørensen sagde, at det er positivt, at der skal uddannes kritiske kandidater, men at forskningen også skal være kritisk. Udviklingen af flere bacheloruddannelser er positivt, men bacheloren i uddannelsesvidenskab synes ikke at være fødekæde til kandidatuddannelserne på DPU. *Charlotte Mathiassen* sagde, at optagelsesproceduren til kandidatuddannelser er ændret i år. Det har medført, at der er optaget flere universitetsbachelorere. *Ida Juul* spurgte, om det er realistisk at vækste.

Eva Viala svarede, at mange bacheloruddannelser oplever, at bachelorere fortsætter på en kandidatuddannelse et andet sted, og derfor er det ikke nødvendigvis et problem, at bachelorerne fra uddannelsesvidenskab ikke alle går videre på KA i uddannelsesvidenskab. Flere bacheloruddannelser vil have en positiv effekt på økonomien.

Hanne Knudsen sagde, at strategien ikke bør starte med fokus på efterspørgsel men med fokus på, hvad DPU vil. Hun efterlyste de beslutninger og prioriteringer, der skal begrundes i strategien, og samspillet mellem det internationale og det nationale. Det er vigtigt at forstå, at DPU kvalificerer pædagogisk praksis og forskning bl.a. i samspillet med professionshøjskolerne. Hun studsede over udtrykket reaktualisering af DPU og spurgte om, hvorfor gymnasiesektoren er en del af strategien.

Jørn Bjerre så gode takter i forsøget på at orientere den pædagogiske forskning mod de uddannelsespolitiske udfordringer og spurgte, om satsningsområderne er udtryk for en politiske dagsorden. Samspil med administrationen er vigtigt og bør være en del af strategien. I forhold til artikler i internationale peer-reviewed tidsskrifter er sprogvask vigtigt, og det er ikke tilstrækkeligt med en henvisning til et link.

Sofie Ørsted Sauzet synes, at det virkede, som om strategien kommer før indholdet og efterlyste et tidsperspektiv og mere tydelighed om tal. Der er kort tid til at svare på Fakultetsledelsens ideer om tværgående forskningsprogrammer.

Claus Holm svarede, at der i forhold til spørgsmålet om forskningsorganisering er tale om to processer. Den ene er instituttets egen proces for at fastlægge den fremtidige forskningsorganisering, den anden er en fakultetsproces med en deadline for at formulere ideer om forskningssatsninger på fakultetsniveau den 28. september. Det har for ca. tre uger siden cirkuleret i afdelingerne. Claus

Holm påpegede endvidere, at strategien er lavet på et tidspunkt, hvor forskningssatsning og –organisering ikke er kendt. Derfor har strategien to grundformål: at give instituttet en anden og stærkere international forskningsprofil som udgangspunkt for sin nationale relevans og at give instituttet en anden uddannelsesprofil, herunder en anden fordeling mellem bachelor- og kandidatstuderende.

Charlotte Mathiassen påpegede, at der ikke gives en klar retning i strategien for prioriteringen mellem det internationale og det nationale. Desuden er der sammenhæng mellem rekruttering af internationale forskere og typer af studerende.

Steen Nepper Larsen foreslog en offensiv tilgang til, hvordan DPU påvirker arbejdsmarkedet frem for en beskrivelse af, at DPU servicerer arbejdsmarkedet. *Asgar Sørensen* sagde, at man kunne indlede strategien med, at alle samfund har brug for uddannelse og på den måde tale det op. Han spurgte til sammenhængen mellem strategien og den dårlige økonomi. *Claus Holm* svarede, at DPU har fået accept af et underskud på ca. 10 mio. kr. i 2016. Det skyldes til dels ændring i basisbevillingerne. Underskuddet skal nedskrives frem til 2020. Desuden afventes en melding fra Universitetsledelsen om, hvad regeringens yderligere 2 pct.-points nedskæring gennem de næste 4 år kommer til at betyde.

Hanne Knudsen efterlyste analysen bag strategien om fx internationalisering, forholdet til professionshøjskolerne og koblingen mellem det internationale og det nationale.

Claus Holm svarede, at strategien udgør et overordnet og retningsgivende dokument, i øvrigt på linje med de to øvrige Arts-institutter. Analyserne er foretaget gennem drøftelser og oplæg i instituttets forskellige fora. Som opfølgning på strategien er der desuden udarbejdet analyser og notater i relation til publicering og hjemtagning af eksterne midler, og der er et arbejde i gang i forhold til uddannelse. Når diskussionen om forskningssatsning og –organisering er færdig, vil det formentlig være nemmere at se på og revidere strategien igen. Det kan formentlig ske i begyndelsen af 2016. Specifikt i forhold til samarbejde med professionshøjskolerne sagde *Claus Holm*, at det var instituttets og universitetets ønske, at samarbejdet hvilede på arbejdsdeling og komplementaritet.

Jørn Bjerre spurgte - i relation til komplementaritetsprincippet og ud fra en politisk dagsorden – om de tre bullets på s. 6 øverst er et svar på relevansen og foreslog, at det skrives ind, hvad DPU skal, så DPU ikke vælges fra. *Hanne Knudsen* foreslog en præcisering af, at strategien er grundlag for kommende beslutninger og analyser.

Jeanette Magne Jensen var tilfreds med, at masterområdet er skrevet tydeligt ind. DPU skal være skarp på at byde ind med, hvad vi kan, til forskel fra profes-

sionshøjskolerne. Betyder udtrykket "midlertidige uddannelsesstilbud" på s. 7, at tilbuddene kun er der i en periode. *Claus Holm* svarede, at masteruddannelserne dels historisk var koblet til forskningsprogrammer, som også var defineret som midlertidige, og dels at hans opfattelse var, at masteruddannelserne var midlertidige.

Claus Holm takkede for gode råd og forslag til det samlede udkast til strategien. Strategien vil nu blive gjort færdig, idet det dog er noteret, at der er en forventning om, at strategien tages op igen i lyset af fastlæggelsen af den fremtidige og indholdsbestemte forskningsorganisering.

4. Orientering og drøftelse af forskningsorganisering pr. 1. januar 2016

Claus Holm sagde, at Fakultetsledelsen besluttede at evaluere forskningsprogrammerne medio 2015 og på grundlag af evalueringen drøfte forskningsorganisering og – satsning på institutterne. Der arbejdes på DPU med at fastlægge en proces, der kan føre til en forskningsorganisering primo 2016. Udgangspunktet er, at forskningsorganiseringen skal være strategiinformeret, at programmerne skal fungerer i forskningsmiljøerne, og at uddannelserne skal forskningsbaseres. Forskningsprogramlederne har kontrakt til 31.12.15, og forskningsprogrammerne ophører pr 1.1.16. Alle forskningsmiljøer fortsætter, og alle forskningsmiljøer kan organisere sig i programmer og enheder. Der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal komme med udspil til programmer, enheder og centre samt til processen. Arbejdsgruppen består af to afdelingsledere, studielederen, næstformanden for Forskningsudvalget, Oliver Kauffmann og Claus Holm.

Charlotte Mathiassen sagde, at det giver utryghed, når forskningsprogramlederne forsvinder, og at det skaber en frygt for, at det hele falder fra hinanden. I psykologimiljøet er der behov for at udforske den måde, DPU forstår psykologi på. Omverdenen har ikke nødvendigvis den samme forståelse. Hun foreslog, at andre end ledere inddrages i arbejdsgruppen.

Steen Nepper Larsen sagde, at selvevalueringer kan bruges på flere forskellige måder. Spørgsmålet er, hvilken viden man får ud af selvevaluering, og hvilke typer beslutninger det medfører, samt hvordan forholdet er mellem selvevaluering på forskellige niveauer.

Jeanette Magne Jensen sagde, at det var svært at se, hvad evalueringerne har bidraget med. Forskningsbaseringen af uddannelserne er vigtig i relation til masteruddannelserne. Hvis der fx er få tilmeldte, og en masteruddannelse derfor ikke udbydes, betyder det så, at forskningsmiljøet forsvinder, eller bruges forskningsmiljøet så på en anden måde.

Hanne Knudsen sagde, det er vigtigt med en information nu, som åbent, ærligt og tydeligt redegør for overvejelserne og processen, for den enkelte tror, at

han/hun ikke er nogen steder, mens andre er. Hun efterlyste tid til at analysere og anbefalede, at det kan ske sammen med det kommende Institutforum.

Side 5/6

Sofie Ørsted Sauzet sagde, at den nye organisering skal være mere fleksibel, så der ikke opstår en modsætning mellem forskningsidentitet og tilhørsforhold. Det er især vigtigt for midlertidigt ansatte. Det er også vigtigt at beskrive relationen mellem forskellige processer. *Bjarke Lindsø Andersen* sagde, at det er vigtigt at have in mente, hvem man bor sammen med og omgås. Som ph.d.-studerende har man vejleder ét sted og afdelingsleder et andet. Derfor er det vigtigt, hvor man sidder rent fysisk. *Sofie Ørsted Sauzet* sagde, at en afdeling med 80 opleves for stor og fragmenteret. Hun så gerne, at strategien kunne indeholde arbejdsmiljø og arbejdsglæde, for DPU har været gennem mange ændringer.

Claus Holm svarede, at en af opgaverne er at finde frem til, hvordan miljøerne kan eksistere og samtidig være fleksible. DPU arbejder på forskningsbaseret uddannelse på den ene side og på den anden side på at skabe forskningsmiljøer, der adresserer forskellige dele af pædagogikken og samtidig kan fungere på tværs. De eksisterende forskningsprogrammer er forskellige, og der er en stor diversitet.

Eva Viala sagde, at afdelingerne har en vigtig funktion i forhold til, at forskningsbasere uddannelserne. Men dilemmaet er, hvordan man får brede afdelinger og enheder til at spille sammen med forskningsprogramsatsninger.

Jørn Bjerre sagde, at strategien genererer forskningsaktiviteter og ikke forskningen selv. Det er det strategiinformerede forskningsprincip, der giver mulighed for kontinuitet. Så det er igen et spørgsmål om forholdet forskningsstrategi og forskningsaktiviteter. *Asgar Sørensen* opfordrede til at tage diskussionen om skoleforskning op igen. Han spurgte videre om, hvad uddannelseseftersynet havde sat i gang, og hvordan processerne forholder sig til hinanden. *Steen Napper Larsen* spurgte, om kritiske grænsedragninger kommer med i det endelige papir jf. s. 6 pind 2 og 3, hvis man nu har andre forestillinger om forskning end ledelsen.

Claus Holm resumerede, at DPU er i anden fase af opbygningen af DPU som et institut med afdelinger og med en nærmere fastlagt og beskrevet forskningsorganisering og -satsninger. I det sidste halve år er der opbygget afdelinger med afdelingsledere. Opgaven er nu at få forskningsorganiseringen til at fungere i forhold til afdelingerne, hvor afdelingslederne er personaleansvarlige. Det skulle give et bedre og tryktere arbejdsmiljø. Trivslen skulle gerne fremmes gennem en diskussion af, hvilke forskningsbaserede uddannelser og hvilken forskning med tyngdepunkt i afdelinger hhv på tværs heraf, DPU skal have. Forskningsmiljøer vil ikke falde bort men kunne organisere sig på forskellige måder. Endelig vil der

blive informeret så hurtigt og så fyldestgørende, det nu er muligt, så folk ikke gør sig unødige bekymringer.

Side 6/6

Mht. publicering er DPU underlagt de samme grundvilkår som andre institutter på andre fakulteter. Spørgsmålet er så, hvordan DPU kan organisere sig, så forskningsopgaver og forskning kan varetages på forskellig vis.

5. Høring af medinddragelse og rådgivning på universitetsniveau (bilag)

Claus Holm sagde, at udgangspunktet er en organisering på universitetsniveau i to frem for tidligere fire tværgående bånd. Der er tale om nye rådgivende fora – og to mulige modeller. Den ene model har to rådgivende udvalg, som henholdsvis relaterer sig til de to bånd, den anden model har et rådgivende udvalg, der relaterer sig til begge bånd. Opgaven for det/de rådgivende udvalg er at være idegenerator.

Charlotte Mathiassen spurgte, om "af og blandt" er uomtvisteligt, så alene medlemmer af Akademisk Råd kan sidde i de rådgivende udvalg. *Claus Holm* svarede, at han opfatter Akademisk Råd som agent for udpegning. *Asger Emborg* mente, at det er kritisk, at der står blandt.

Steen Nepper Larsen sagde, at det er udtryk for en legitimationskultur, hvor der synes at være transparens, og hvor man bliver hørt mest muligt med mindst mulig indflydelse. *Sofie Ørsted Sauzet* sagde, at man bør opdele i studerende og ph.d.-studerende, og at VAS mangler. *Eva Viala* sagde, at de Akademiske Råd bør bruges mere aktivt, i stedet for nye udvalg, fordi det er demokratiske organer. I høringen står, om der skal være – ikke at der skal være. *Hanne Knudsen* sagde, at man skal lade akademiske råd være dynamiske og hellere styrke dem end at lave knopskydninger.

Claus Holm konkluderede, at Institutforums holdning er, at de Akademiske Råd skal styrkes, så de kan være idegenererende, frem for at nedsætte nye udvalg.

6. Evaluering af arbejdet i Institutforum

Institutforums medlemmer understregede, at det havde været positivt at møde kolleger fra andre fagmiljøer, og at arbejdet havde været interessant selv om Institutforum er rådgivende og ikke besluttende. De organisatoriske modeller og forandringer havde undervejs påvirket arbejdet.

7. Eventuelt

Steen Nepper Larsen gjorde opmærksom på videnskabsteoretiske tvister og sagde, at der er mange mænd blandt oplægsholderne. Det skyldes, at de adspurgte kvinder ikke har kunnet deltage.